

מלכה רוזן

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 22.4.65 / תע' יחיד / גלריה 220 / תל-אביב

מוצגות עתה בתל-אביב כמה תערוכות מעניינות ביותר, פרי מכחולם של ציירים צעירים שהצליחו להגיע לאמנות מקורית, אישית ובעלת רמה אמנותית גבוהה. אחת מתערוכות אלה היא תערוכת היחיד הראשונה של מלכה רוזן.

ציורה של מלכה רוזן אינו מסוג האמנות שהגישה אליו קלה; גם אלה שכבר הורגלו לעולמה של האמנות המודרנית עלולים להתקשות מול ציורה של ציירת זו. מבנה ציוריה נובע ממה שאפשר לכנותו בשם "הפשטה בדרגה שנייה". יציאה מצורות שהן מופשטות מלכתחילה, גיאומטריות, אם להתייחס אליהן באורח פשטני, ועיבודן הנוסף במשיכות מכחול עדינות ושקופות גוון, עד שנוצר מבנה הנראה כמעט אמורפי. לשון אחר: המבנה הראשוני - שהוא כבר מופשט עצמו - מהווה מעין גירוי מפתח ליצירת הציור המתפתח מעליו. אין פיתוח זה וזה עם "נושא ווריאציות" המקובל למדי במסגרת סגנון המופשט הלירי. יש כאן גירוי צורני שממנו מתפתח, כאילו בנפרד, ציור-על. משיכות מכחול רגישות, מבלי לאבד תוך כדי כך את נמרצותן, מונחות זו על גבי זו ויוצרות שכבות שקופות ומעודנות של צבע, הנראות כאילו נספגו אחת בשנייה מבלי לאבד את ייחודן הצורני, הצבעוני והתנועתי. השימוש הרגיש והנכון בצבעים משלימים - בעיקר אלה של התכלת והצהוב העדין - משוות מעין זוהר פנימי למבנה הצבעוני, זוהר המתחלף ומשתנה בהתאם לאטימותו או שקיפותו של המבנה הצבעוני.

ציורה של מלכה רוזן הוא ציור שאין לבוא אליו עם קני-בוחן מוקדמים הלוקחים ממסגרות ציור אחרות. כל מי שיבוא עם תביעות הנובעות מקריטריונים כאלה, אין סיכויי רבים ליהנות מהחוויה הטמונה בציוריה של מלכה רוזן; אך מי שינסה - ויצליח - להרגיש ציור זה באורח ישיר, ללא תיווכו של הצד השכלתני, יבוא על שכרו החוויתי.